

Panium - Bilang Labing-isa Labing-isa

Labing-isa, Labing-isa: Ang Propetikong Patotoo ng Daniel at ng Pahayag

Jeff Pippenger

2025-08-09

Matagal ang naging proseso para sa akin bago marating ang puntong ito sa pag-aaral ng Panium, at ang pamagat na "Eleven, Eleven" ay nilayon upang bigyang-diin na ang Leon ng lipi ni Juda ang nag-ugnay kapwa sa aklat ni Daniel at sa aklat ng Apocalipsis upang ilahad ang panloob at panlabas na mga linya ng kasaysayan ng pagtatatak sa bayan ng Diyos sa ikalabing-isang kabanata at ikalabing-isang talata. Bago magsara ang probasyon, may utos na alisan ng tatak ang propesiya sa Apocalipsis na tinatakan hanggang sa panahong ang panloob at panlabas na mga kasaysayang propetiko, na kinakatawan ng dalawang linya ng labing-isa-labing-isa na matatagpuan sa mga aklat ni Daniel at ng Apocalipsis, ay naging kasalukuyang katotohanan.

At sinabi niya sa akin, Huwag mong tatakan ang mga salita ng propesiya ng aklat na ito; sapagkat malapit na ang panahon. Ang di-matuwid, magpatuloy na maging di-matuwid; at ang marumi, magpatuloy na maging marumi; at ang matuwid, magpatuloy na maging matuwid; at ang banal, magpatuloy na maging banal. Apocalipsis 22:10, 11.

Ang "malapit na ang panahon" kaagad bago ang pagsasara ng probasyon, at ang "malapit na ang panahon" kapag ang "Pahayag ni Jesucristo" ay tinanggalan ng selyo.

Ang Pahayag ni Jesucristo, na ibinigay sa kaniya ng Diyos, upang ipakita sa kaniyang mga alipin ang mga bagay na dapat maganap sa di-magtatagal; at ito'y kaniyang isinugo at ipinahiwatig sa pamamagitan ng kaniyang anghel sa kaniyang alipin na si Juan; na nagpatotoo sa salita ng Diyos, at sa patotoo ni Jesucristo, at sa lahat ng mga bagay na nakita niya. Mapalad ang bumabasa, at ang mga nakikinig sa mga salita ng propesiyang ito, at tumutupad sa mga bagay na nasusulat dito; sapagkat malapit na ang panahon. Apocalipsis 1:1-3.

Kapag inaalis ng Leon ng lipi ni Juda ang selyo sa "Pahayag ni Jesucristo," gaya ng Kaniyang ginagawa mula nang dumating ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi noong Hulyo 2023, ang pag-aalis ng selyong iyon ay kinapapalooban ng pahayag na Siya ang "Palmoni," ang Kamangha-manghang Tagabilang, o ang Tagabilang ng mga Lihim. Ang pagkabigong tanggapin ang katotohanang ito ay kabiguang pumasa sa proseso ng pagsubok na nagseselyo sa isandaan at apatnapu't apat na libo.

Ako nga'y nagbibinyag sa inyo sa tubig sa pagsisisi; datapuwa't ang dumarating na kasunod ko ay lalong makapangyarihan kaysa akin, na hindi ako karapat-dapat magdala ng kaniyang panyapak; siya'y magbibinyag sa inyo sa Espiritu Santo at sa apoy: ang kaniyang panilo ay nasa kaniyang kamay, at kaniyang lilinin nang lubos ang kaniyang giikan, at titipunin ang kaniyang trigo sa kamalig; datapuwa't susunugin niya ang ipa sa apoy na hindi mapapatay. Mateo 3:11, 12.

“Hindi ko masasabi kung gaano kaaga magsisimula ang prosesong ito ng pagdalisay, ngunit hindi ito ipagpapaliban nang matagal. Siya na may pala sa Kanyang kamay ay lilinisin ang Kanyang templo mula sa moral na karumihan nito. Lubos Niyang lilinisin ang Kanyang giikan.” Mga Patotoo sa mga Ministro, 372, 373.

Ang mga linya ng propesiya na nagtutukoy sa panahon ng pagtatatak bilang isang propetikong proseso ng pagsubok ay lubhang sagana. Malinaw na ang prosesong ito ng pagsubok ay nakasalig sa likas na kakayahan at kasanayan ng mga mag-aaral na ilapat ang wasto o di-wastong metodolohiya sa pag-aaral ng Propetikong Salita ng Diyos. Ang katotohanang ito ay saganang inilalahad din sa kinasihang talaan.

At tungkol sa apat na kabataang ito, pinagkalooban sila ng Diyos ng kaalaman at kasanayan sa lahat ng uri ng pag-aaral at karunungan; at si Daniel ay nagkaroon ng pagkaunawa sa lahat ng mga pangitain at mga panaginip. Pagdating sa katapusan ng mga araw na iniutos ng hari na iharap sila, ay iniharap nga sila ng pinuno ng mga eunuko kay Nebukadnezar. At ang hari ay nakipag-usap sa kanila; at sa kanilang lahat ay walang nasumpungang gaya nina Daniel, Hananias, Misael, at Azarias; kaya't sila'y tumayo sa harap ng hari. At sa lahat ng bagay ng karunungan at pagkaunawa na itinanong sa kanila ng hari, nasumpungan niya silang sampung ulit na higit kaysa sa lahat ng mga salamangkero at mga astrologo na nasa buong kaniyang kaharian. Daniel 1:17-20.

Isang pangunahing alituntunin sa pagpapakahulugan ng propesiya ay na ang katotohanan ay pinagtibay sa pamamagitan ng patotoo ng dalawa, at yaong mga nabibigong magtiwala sa prinsipyong ito ay inihahanda ang kanilang sarili sa pagkabigo. Isang sangkap ng proseso ng pagsubok sa panahon ng pagtatatak ang pagkilala sa ugnayan ng mga panloob at panlabas na kasaysayan na kinakatawan nina Daniel at Juan sa kabanata labing-isa at talatang labing-isa.

Ang Pahayag ay isang aklat na tinatakan, ngunit ito rin ay isang aklat na nakabukas. Itinatala nito ang mga kamangha-manghang pangyayaring magaganap sa mga huling araw ng kasaysayan ng daigdig na ito. Ang mga aral ng aklat na ito ay tiyak, hindi mistikal at di-maunawaan. Sa loob nito, tinatalakay ang gayon ding linya ng propesiya gaya ng nasa Aklat ni Daniel. May ilang propesiyang inulit ng Diyos, at sa gayon ay ipinakikitang dapat silang bigyan ng kahalagahan. Hindi inuulit ng Panginoon ang mga bagay na walang malaking kabuluhan. Manuscript Releases, volume 9, 8.

Ang mga aklat ni Daniel at ng Pahayag ay kumakatawan sa dalawang saksi, at ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay inilarawan bilang dalawang saksi sa kabanata labing-isa ng Pahayag. Sa talatang labing-isa ng kabanatang iyon, ang dalawang saksi, na kinakatawan nina Elias at Moises, ay muling binuhay, gaya ng ipinakikitang tipo sa pamamagitan ng karanasan ni Juan sa kumukulong langis at ni Daniel sa hukay ng mga leon. Ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay kinakatawan nina Daniel at Juan, at gayundin nina Elias at Moises. Upang magtagumpay sa proseso ng pagsubok na nagbubunga ng isandaan at apatnapu't apat na libo, dapat maunawaan ng isang mag-aaral na ang katotohanan ay itinatag sa pamamagitan ng dalawang saksi, at na ang mga aklat ni Daniel at ng Pahayag ay kumakatawan sa dalawang saksi, at na ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay itinipo bilang sina Elias at Moises at gayundin bilang sina Daniel at

Juan.

Ang mga katotohanang ito ay isang maikling halimbawa lamang ng mga propetikong katotohanan na kaugnay ng panloob at panlabas na kasaysayan na kinakatawan ng “labing-isa, labing-isa” sa kapwa Daniel at Apocalipsis. Bilang si Palmoni, pinatnubayan ni Cristo ang pagkakahayan ng dalawang sipi, at pati na rin na ang labing-isa, dagdag ang labing-isa, ay dalawampu’t dalawa, na siya namang ikapu o ikasampung bahagi ng dalawang daan at dalawampu, na isang sagisag ng pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao. Ipinatibay ni Palmoni, sa mahigit sa dalawang saksi, na ang “dalawang daan at dalawampu” ay kumakatawan sa pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao, na siya namang paglalarawan ng pagkakatawang-tao ni Cristo nang akuin Niya ang makasalanang laman. Sa gayon ay itinatag Niya ang halimbawa para sa sangkatauhan na kung sila ay handang tuparin ang mga kahilingan ng ebanghelyo, handa si Cristo na isanib ang Kaniyang pagka-Diyos sa ating pagkatao. Samakatuwid, ang pagka-Diyos at pagkatao ay dalawang saksi.

Ang "Pahayag ni Jesucristo" na nabuksan bago mismong pagsasara ng probasyon ay naglalaman ng pahayag na si Jesus ang "Salita" ng Diyos.

Sa pasimula ay ang Salita, at ang Salita ay kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos. Ito rin sa pasimula ay kasama ng Diyos. Ang lahat ng mga bagay ay ginawa sa pamamagitan niya; at alin mang bagay na ginawa ay hindi ginawa kung wala siya. Nasa kaniya ang buhay; at ang buhay ay siyang liwanag ng mga tao. At ang liwanag ay lumiliwanag sa kadiliman; at hindi ito naunawaan ng kadiliman. Juan 1:1-5.

Ang Bibliya ang “Salita” ng Diyos na, gaya ni Cristo, ay kumakatawan sa pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao. Kinakatawan ng Bibliya ang dalawang saksi ng Lumang at Bagong Tipan, na sila rin sina Moises at Elias sa ika-labing-isang kabanata ng Pahayag.

“Tungkol sa dalawang saksi ay nagpahayag pa ang propeta: ‘Ito ang dalawang punong olibo, at ang dalawang kandelyero na nakatayo sa harapan ng Diyos ng lupa.’ ‘Ang iyong salita,’ wika ng mang-aawit, ‘ay ilawan sa aking mga paa, at liwanag sa aking landas.’ Apocalipsis 11:4; Awit 119:105. Ang dalawang saksi ay kumakatawan sa mga Kasulatan ng Lumang at ng Bagong Tipan.” Ang Dakilang Paglalaban, 267.

Ang dalawang saksi ay ang dalawang punong olibo, ang dalawang kandelyero, at ang Lumang at Bagong Tipan, na kinakatawan sa talata bilang "Iyong salita." Ang "Apokalipsis ni Jesu-Cristo" na inaalisan ng selyo ng Leon ng lipi ni Juda bago sumapit ang pagsasara ng probasyon ay ang "pangwakas na paglago ng kaalaman" na sumusubok sa mga kandidato na maging isa sa isang daan apatnapu't apat na libo. Ang "pangwakas na paglago ng kaalaman" ay siya ring mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi sa talinghaga ng sampung dalaga.

"At sumagot ako at sinabi sa kaniya, Ano itong dalawang punong olibo sa kanan ng kandelyero at sa kaliwang panig nito? At muli akong sumagot at sinabi sa kaniya, Ano itong dalawang sanga ng olibo na sa pamamagitan ng dalawang gintong tubo ay ibinubuhos mula sa kanilang sarili ang gintong langis? At sumagot siya sa akin at sinabi, Hindi mo ba nalalaman kung ano ang mga ito? At sinabi ko, Hindi, panginoon ko. Nang magkagayo’y sinabi niya, Ito ang dalawang pinahiran ng langis, na nakatayo sa tabi ng Panginoon ng buong lupa. Zacarias

4:11-14. Mula sa mga ito ay ibinubuhos sa mga mangkok na ginto, na kumakatawan sa mga puso ng mga buhay na sugo ng Diyos, na nagdadala ng Salita ng Panginoon sa mga tao sa pamamagitan ng mga babala at pagsusumamo. Ang Salita mismo, gaya ng inilarawan, ang gintong langis na ibinubuhos mula sa dalawang punong olibo na nakatayo sa tabi ng Panginoon ng buong lupa. Ito ang bautismo ng Espiritu Santo na may apoy. Ito ang magbubukas sa kaluluwa ng mga di-sumasampalataya tungo sa pagkakumbinsi. Ang mga pangangailangan ng kaluluwa ay matutugunan lamang sa pamamagitan ng paggawa ng Espiritu Santo ng Diyos. Walang magagawa ang tao sa kaniyang sarili upang masiyahan ang mga pananabik at matugunan ang mga hangarin ng puso." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 4, 1180.

Ang Salita ng Diyos ay kapwa ang Bibliya at si Cristo, at ang Bibliya at si Cristo ay kumakatawan sa dalawang saksi, gaya rin ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang dalawang saksi namang ito ay kumakatawan sa pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao. Kumakatawan din sila sa mga panloob at panlabas na kasaysayang propetiko. Bilang mga saksi, nagbigay sila ng katibayan na ang pagka-Diyos na pinagsanib sa pagkatao ay hindi nagkakasala. Kumakatawan din sila sa ugnayan sa pagitan ng pagka-Diyos at pagkatao. Maging hagdan, daluyan, mga tubo, mga anghel, o alinman sa iba pang mga sagisag ng daluyan ng pakikipag-ugnayan sa pagitan ng Diyos at ng tao, ang mensaheng inihahatid sa tao ay laging buhay o kamatayan.

Ang mga pinahiran na nakatayo sa piling ng Panginoon ng buong lupa ay taglay ang posisyong minsang ibinigay kay Satanas bilang kerubing tumatakip. Sa pamamagitan ng mga banal na nilalang na nakapalibot sa Kanyang trono, pinananatili ng Panginoon ang walang patid na pakikipag-ugnayan sa mga nananahan sa lupa. Ang gintong langis ay kumakatawan sa biyayang sa pamamagitan nito ay pinananatili ng Diyos na may walang patid na tustos ang mga ilawan ng mga mananampalataya, upang hindi magkurap at mapawi. Kung hindi ibinubuhos mula sa langit ang banal na langis na ito sa pamamagitan ng mga mensahe ng Espiritu ng Diyos, ang mga kapangyarihan ng kasamaan ay magtatamo ng ganap na pamamahala sa mga tao.

Nalalapastangan ang Diyos kapag hindi natin tinatanggap ang mga mensaheng ipinadadala niya sa atin. Sa gayo'y tinatanggihan natin ang ginintuang langis na ibig niyang ibuhos sa ating mga kaluluwa upang maipaabot sa mga nasa kadiliman. Kapag dumating ang tawag, "Narito, dumarating ang kasintahang-lalaki; magsilabas kayo upang salubungin siya," ang mga hindi tumanggap ng banal na langis, na hindi pinagyaman ang biyaya ni Cristo sa kanilang mga puso, ay matutuklasan, gaya ng mga dalagang mangmang, na hindi sila handang salubungin ang kanilang Panginoon. Wala sa kanila mismo ang kapangyarihang magtamo ng langis, at nauwi sa pagkawasak ang kanilang mga buhay. Ngunit kung hihilingin ang Banal na Espiritu ng Diyos, kung magsumamo tayo, gaya ni Moises, "Ipakita mo sa akin ang iyong kaluwalhatian," ang pag-ibig ng Diyos ay ibubuhos sa ating mga puso. Sa pamamagitan ng mga ginintuang tubo, ang ginintuang langis ay ipapadaloy sa atin. "Hindi sa pamamagitan ng kalakasan, ni ng kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng aking Espiritu," sabi ng Panginoon ng mga Hukbo. Sa pagtanggap ng maningning na mga sinag ng Araw ng Katuwiran, ang mga anak ng Diyos ay nagliliwanag bilang mga ilaw sa sanlibutan. Review and Herald, Hulyo 20, 1897.

Ang pagbubuhos ng Espiritu Santo ay nagaganap sa gitna ng mga panloob at panlabas na kasaysayang tinutukoy sa aklat ni Daniel at sa Pahayag 11:11. May “hindi bababa sa” apat na propetikong tauhan na kinakatawan sa mga talatang labing-isa at labindalawa ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel na kailangang matukoy. May apat din na kailangang matukoy sa mga talatang labintatlo hanggang labinlima, at apat sa talatang labing-anim. Namumuhay na tayo ngayon sa mismong kasaysayang iyon, kaya marapat sa atin, bilang mga mag-aaral ng propesiya, na kilalanin kung sinu-sino ang mga simbolikong tauhan ng mga talatang labing-isa hanggang labing-anim, sapagkat kinakatawan nila ang isang linya ng propesiya na sumasaklaw sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu ng gayon ding kabanata.

Tila may kabuluhan din ang pagtukoy sa mga personalidad na kinakatawan sa kasaysayan ng ikaapatnapung talata, na mula noong 1989 ay unti-unting inaalisan ng selyo.

At sinabi niya, Humayo ka, Daniel: sapagkat ang mga salita ay nakapinid at tinatakan hanggang sa panahon ng kawakasan. Marami ang dadalisayin, paputiin, at susubukin; ngunit ang masasama ay gagawa ng kasamaan; at walang sinuman sa mga masasama ang makauunawa; ngunit ang marurunong ay makauunawa. Daniel 12:9, 10.

Nagsisimula ang talata apatnapu sa panahon ng wakas noong 1798, nang dinala ni Napoleon ng Pransiya ang papa sa pagkabiha. Ang katuwiran ni Napoleon ay nakabatay sa nilabag na Kasunduan ng Tolentino noong 1797. Ang labanan nina Napoleon at ng papa ay dati nang nilarawan sa anyong tipo sa kasaysayang tumupad sa mga talata anim at pito ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel. Ang nilabag na kasunduang pangkasal at ang pagkatalo ng hilagang hari sa kamay ng timog na hari, bilang pagtupad sa mga talata anim at pito, ay inulit sa kasaysayan ng 1798, at sa gayon kinakatawan nila ang hula ng Salita ng Diyos sa mga talata anim at pito, at ang katuparan ng mga talatang iyon sa pasimula ng pakikidigma sa pagitan nina Ptolemy Philadelphus, ang ikalawa at hari ng Egipto, at Antiochus Theos, ikatlong hari ng Siria. Si Ptolemy ang kumakatawan sa timog na hari at si Antiochus ang kumakatawan sa hilagang hari.

Ang hulang nasa mga talata, na pinagsama sa katuparan ng hulang iyon sa kasaysayan nina Ptolemy at Antiochus—na siya namang naging larawan ng kasaysayan nina Napoleon at ng Papa noong 1798—at sa kasaysayan nina Napoleon at ng Papa noong 1798, ay nagbibigay ng tatlong linya na lumalarawan sa kasaysayan nina Putin at Zelenskyy sa mga talatang labing-isa at labindalawa. Kaya, ang pagkaunawa na ang panahon ng kawakasan noong 1798 ay kumakatawan sa kasaysayan nina Napoleon at ng Papa ay hindi ganap kung doon lamang nagtatapos. Dapat nating maunawaan kung ano ang ipinahula ng mga talata anim at pito tungkol kina Napoleon at sa Papa, at gayundin kung ano ang itinuturo ng kasaysayan nina Ptolemy at Antiochus hinggil sa gayunding panahon. Kapag naunawaan natin ang mga linyang iyon ng katotohanan, mauunawaan natin na ang mga naunang katuparan sa kasaysayan ay tumutukoy sa panimulang kasaysayan ng talata apatnapu, at sa gayon, tinutukoy din nila ang katapusan ng talata apatnapu, kung kailan si Putin—na ang paunang larawan ay sina Napoleon at Ptolemy, si Putin na ipinahula sa mga talata anim at pito—ay tumutupad sa mga talatang labing-isa at labindalawa.

Isang mahalagang obserbasyon hinggil sa ugnayang propetiko sa pagitan ng dragon at ng halimaw, gaya ng pagtukoy sa kanila ni Juan, o gaya ng “ang araw-araw at ang kasuklamsuklam na paninira” ayon sa paglalarawan sa kanila ni Daniel, ay na sa diwang propetiko ay lubhang magkatulad sila. Ganito ito sinasabi ni Juan.

At sinamba nila ang dragon na nagbigay ng kapangyarihan sa hayop; at sinamba nila ang hayop, na sinasabi, Sino ang gaya ng hayop? Sino ang makagagawang makipagdigma laban sa kaniya? Apocalipsis 13:4.

Ang pagsamba sa dragon ay pagsamba sa halimaw, sapagkat kapwa nilang kinakatawan ang relihiyon ng paganismo. Gaya ni Juan, ginagamit ni Daniel ang “maliit na sungay” sa Daniel, kabanata walo, mga talata siyam hanggang labindalawa upang katawanin ang kapwa paganong Roma at papal na Roma, bagaman malinaw niyang pinag-iiba ang dalawa sa pamamagitan ng pagtukoy sa maliit na sungay ng paganong Roma sa panlalaking anyo, at ang maliit na sungay ng papal na Roma sa pambabaeng anyo. Sa kabanata pito, kinikilala ni Daniel ang paganong Roma bilang “kaiba” sa mga kahariang nauna rito, at higit pang kinikilala ni Daniel na ang papal na Roma ay “kaiba” rin. Ang Roma, maging pagano man o papal, ay kaiba. Ang panlalaking sagisag ng Roma na kumakatawan sa paganong Roma ay itinataguyod nina Ahab at Herodes. Kapwa sila’y may asawang sumasagisag sa kapapahan. Ang babae ay ang kapangyarihang eklesiastiko at ang lalaki ay ang kapangyarihang sibil; kaya, sa antas ng propesiya, kapag ang Salita ng Diyos ay nagsasalita hinggil sa isang lalaki at isang babae na nagiging isa, pinagtitibay nito ang katotohanang ang paganong Roma at papal na Roma ay lubhang magkahalintulad sa diwang propetiko, sapagkat sila’y isang laman.

Ang ugnayan ng Pransiya sa kapapahan noong 1798 ay nagsisilbing huwaran ng ugnayan ng Estados Unidos sa kapapahan kapag susunugin ng sampung hari ang Roma sa apoy at kakainin ang kaniyang laman.

At ang sampung sungay na iyong nakita sa ibabaw ng hayop—ang patutot ay kapopootan ng mga ito, at gagawin nila siyang tiwangwang at hubad; at kakanin nila ang kanyang laman, at susunugin nila siya ng apoy. Pahayag 17:16.

Ang ugnayan ng Pransiya sa kapapahan, nang iniluklok nito ang kapapahan sa kapangyarihan noong 538, ay isang tipo ng gawain ng Estados Unidos sa pagpapagaling sa nakamamatay na sugat ng kapapahan sa pagdating ng nalalapit na batas sa Linggo.

At nakita ko ang isa pang hayop na umaahon mula sa lupa; at siya’y may dalawang sungay na gaya ng sa isang kordero, at nagsalita na gaya ng isang dragon. At isinasagawa niya ang lahat ng kapangyarihan ng unang hayop sa harap niya, at pinasasamba niya sa unang hayop ang lupa at ang mga nananahan doon, yaong unang hayop na ang sugat na nakamamatay ay napagalang. At gumagawa siya ng mga dakilang kababalaghan, anupa’t nagpapababa siya ng apoy mula sa langit sa lupa sa paningin ng mga tao, at nilililang niya ang mga nananahan sa lupa sa pamamagitan ng mga himalang yaon na may kapangyarihan siyang gawin sa harapan ng hayop; na sinasabi niya sa mga nananahan sa lupa na gumawa sila ng isang larawan ng hayop, na nagkaroon ng sugat dahil sa tabak, at gayon ma’y nabuhay. Apocalipsis 13:11-14.

Ang “panahon ng wakas” noong 1798, bilang katuparan ng talatang apatnapu, ay tumutukoy na ang espirituwal na hari sa hilaga ay inalis ng espirituwal na hari sa timog. Ang kasaysayang propetikong iyon ang pangwakas na bahagi ng isang libo dalawang daan at animnapung taon ng pamumunong papal, at samakatuwid ang mga katangiang propetiko ng pasimula ng kasaysayang propetikong iyon ay kinakatawan sa katapusan. Noong 538, ang ikaapat na kaharian sa propesiya ng Bibliya ay nagbigay-daan sa ikalimang kaharian sa propesiya ng Bibliya, at noong 1798, ang ikalimang kaharian sa propesiya ng Bibliya ay nagbigay-daan sa ikaanim na kaharian sa propesiya ng Bibliya.

Ang 538 ay isa ring gitnang palatandaan ng sumpa ng “pitong ulit” sa Levitico dalawampu’t anim laban sa hilagang kaharian ng Israel, na nagsimula noong 723 BK, nang dinala ng Asiria ang Efraim sa pagkabihag. Samakatuwid, taglay ng 1798 hindi lamang ang mga propetikong katangian ng 538, kundi pati ng 723 BK. Noong 723 BK, ibinabagsak ng Asiria ang sampung lipi ng Israel, at pagkalipas ng labindalawang daan at animnapung taon, noong 538, ang paganong Roma ay ibinabagsak ng Roma ng Papado, na siya namang ibinagsak ng Pransiya noong 1798 sa pagkakawakas ng “pitong ulit.”

Noong 1798, inalis ng Pransya, ang hari sa timog, ang kapapahan sa trono. Noong 538, ang Pransya, ang pangunahing sagisag ng pagkakawatak-watak ng paganong Roma sa sampung kaharian, ay nagluklok sa kapapahan sa trono. Sa batas sa Linggo, uulitin ng Estados Unidos ang gampanin ng Pransya noong 538, at kapag susunugin ng sampung hari ang kapapahan sa apoy at kakainin ang laman niya, uulitin ng Estados Unidos ang gampanin ng Pransya noong 1798.

Ang hatol na “pitong ulit” laban sa hilagang at timog na mga kaharian ng Israel ay ipinataw ng mga kahariang nagmula sa hilaga.

Ang Israel ay tupang nangalat; itinaboy siya ng mga leon: una, nilamon siya ng hari ng Asiria; at sa huli, binali ang kaniyang mga buto nitong si Nebuchadrezzar, hari ng Babilonia. Jeremias 50:17.

Ang Asiria ay nagmula sa hilaga at sinakop ang sampung lipi noong 723 BC, at dinala ng Babilonia ang Juda sa pagkabihag noong 677 BC. Bagaman ang Israel ang hilagang kaharian kaugnay ng Juda, gayunman kapwa mga kaharian ay sinakop ng mga kaaway mula sa hilaga, kaya’t kapwa ang Israel at ang Juda ay naging timog na mga kaharian kaugnay ng kaaway na nagdala sa kanila sa pagkabihag. Ang 723 BC ay kumakatawan sa hari ng hilaga na sumasakop sa isang timog na sampung-bahaging kaharian. Ang 538 ay kumakatawan sa paglipat mula sa paganismo tungo sa papalismo at gayundin sa isang hilagang kaharian na sumasakop sa isang sampung-bahaging kaharian. Ang 1798 ay kumakatawan sa isang hari ng hilaga na natalo ng isang hari ng timog na kumakatawan sa isang sampung-bahaging kaharian.

At sa oras ding yaon ay nagkaroon ng isang malakas na lindol, at bumagsak ang ikasampung bahagi ng lungsod; at sa lindol ay napatay ang pitong libong katao; at ang mga nalabi ay lubhang natakot at nagbigay kaluwalhatian sa Diyos ng langit. Apocalipsis 11:13.

Ang panahon ng paglipat na nauugnay sa 538, nang ang Roma ay nagbago mula sa paganismo tungo sa kapapahan, ay siya ring pagbabagong nasa ikawalong kabanata ng Daniel mula sa anyong panlalaki tungo sa anyong pambabae, na sa paraang simboliko ay mula sa pamamalakad ng estado tungo sa pamamalakad ng iglesia. Ang propesiya ng “pitong panahon” ay taglay ang lagda ng “katotohanan”: ang unang titik (723 BC) at ang ikadalawampu’t dalawa, na siyang huling titik ng alpabetong Hebreo (1798), samantalang ang ikalabintatlo at gitnang titik ay kumakatawan sa paghihimagsik (538). Tinutukoy ni Daniel na ang “pagsalangsang” na sinasagisag ng pariralang “ang pagsalangsang ng pagkatiwangwang” ay ang pagsasanib ng iglesia at estado, na ang iglesia ang may pamamahala sa ugnayang iyon. Ang naturang “pagsalangsang” ay kumakatawan sa 538, na siyang gitna, at sa paraang matalinghaga ay ang ikalabintatlong titik, ng tatlong pangunahing palatandaan sa panahon ng “pitong panahon” laban sa sampung hilagang lipi ng Israel.

Noong 1798, sa “panahon ng wakas” na inilalahad sa talatang apatnapu ng Daniel kabanata labing-isa, ang Pransiyang ateistiko, ang hari sa timog, ay nagbigay ng sugat na nakamamatay sa kapapahan, ang hari sa hilaga. Noong 1989, gumanti ang kapapahan laban sa ateistikong hari sa timog, na noong panahong iyon ay naging Unyong Sobyet. Kasama sa pagganting iyon ang isang lihim na alyansa sa pagitan ng Estados Unidos at ng Vatikano. Ang pagwalis sa Unyong Sobyet noong 1989 ay nagtatapos sa nakatalang makahulugang mensahe ng talatang apatnapu, at ang kasunod na talata, talatang apatnapu’t isa, ay kumakatawan sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Samakatuwid, mula sa pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1989 hanggang sa batas ng Linggo sa susunod na talata ay nabubuhay tayo sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu.

Nagsisimula ang Talatang ika-apatnapu sa pagtukoy sa hari sa Timugan at sa hari sa Hilagaan noong 1798, at pagkatapos, noong 1989, sa hari sa Timugan at sa hari sa Hilagaan, gayundin sa isang ikatlong kapangyarihang kinakatawan ng mga karo, mga sasakyang-dagat, at mga mangangabayo.

At sa panahon ng wakas ay sasalakayin siya ng hari sa Timugan; at ang hari sa Hilagaan ay darating laban sa kaniya na parang ipo-ipo, na may mga karo, at mga mangangabayo, at maraming sasakyang-dagat; at siya’y papasok sa mga lupain, at aapaw at daraan. Daniel 11:40.

Sa "panahon ng wakas" noong 1798, isang literal na heneral ni Napoleon ang pumasok sa Vaticano at literal na dinakip ang papa at ibinilanggo siya. Noong 1989, naganap ang pagganti sa 1798. May mga transisyong propetiko na naganap sa kasaysayan sa pagitan ng 1798 at 1989 na mahalagang tandaan. Ang ateistikong Pransiya, ang hari sa timugan sa panahong 1798, ay siyang unang espirituwal na hari sa timugan, at ang Rusya ni Putin ay nakatakdang maging huli nito. Ang Pransiya ay tinutukoy sa Apocalipsis labing-isa, na tuwirang tinukoy ni Kapatid na White bilang ateistikong Pransiya. Isa sa dalawang sagisag na nagtutukoy sa Pransiya sa kabanata labing-isa ay ang Egipto, na tinukoy ni Kapatid na White bilang isang sagisag ng ateismo. Sa kabanatang iyon, ang hayop na umaahon mula sa kalaliman ay ang ateismo na lumitaw sa kasaysayan sa panahong iyon.

Ang ateismo ay pumasok sa kasaysayan, na nagsisimula sa Pransiya noong panahong 1798, at pagsapit ng 1989 ang espirituwal na hari ng ateismo ay naging ang Unyong Sobyet. Ang

pagpapalis sa Unyong Sobyet noong 1989, bilang katuparan ng isang lihim na alyansa sa pagitan nina Papa Juan Pablo II at Ronald Reagan, ay naunang inilalarawan bilang isang tipo sa talatang sampu ng kabanata labing-isa ng Daniel, at ang ikalawang saksi sa talatang sampu ay matatagpuan sa sipi ni Isaias hinggil sa dalawang sumpa na tig-dalawang libo't limandaang dalawampung taon laban sa hilagang kaharian at timugang kaharian ng Israel, gaya ng inilatag sa mga kabanata pito hanggang labing-isa.

Kaya, ang 1989 ay nagiging punto ng sanggunian para sa paglutas ng mga bugtong na propetiko ng mga huling araw. Noon naalisan ng selyo ang talatang apatnapu. Makikilala na ngayon na ang talatang apatnapu ay nagsisimula noong 1798 at nagwawakas sa batas ng Linggo sa talatang apatnapu't isa.

Kapag ipinatupad ang Batas sa Linggo, ang Estados Unidos ay magsasalita na gaya ng dragon at wawakasan ang kaniyang paghahari bilang ikaanim na kaharian ng propesiya sa Bibliya. Nagsimula ang panahon nito ng paghahari noong 1798, nang ang ikalimang kaharian ay tumanggap ng sugat na nakamamatay. Noong 1798, ipinasa ng Estados Unidos ang Alien and Sedition Acts, na sa gayo'y naging tipo ng wakas ng ikaanim na kaharian sa mismong pasimula nito. Kaya't ang talatang apatnapu ay ang kasaysayan ng Estados Unidos bilang ikaanim na kaharian ng propesiya sa Bibliya.

Ang 1798 ay ang unang titik ng alpabetong Hebreo, ang batas ng Linggo ay ang ikadalawampu't dalawa at huling titik ng alpabetong Hebreo, at ang 1989 ay ang palatandaang nasa gitna na kumakatawan sa paghihimagsik na sinasagisag ng bilang na labintatlo at ng ikalabintatlong titik ng alpabetong Hebreo. Ang 1989 ay kumakatawan sa paghihimagsik ng lihim na pakikipag-alyansa ni Reagan sa Antikristo ng propesiya sa Biblia. Ipinakilala ng 1989 ang una sa huling walong pangulo na mamumuno sa isang panahon ng tumitinding paghihimagsik laban sa Saligang-Batas. Noong 1989 sinimulan ang isang proseso ng pagsubok sa hanay ng mga Adbentista ng Ikapitong Araw na idinisenyo upang makabuo ng dalawang uri ng mga mananamba. Ang mga tapat ay kakaunti; ang mga hindi tapat ay marami. Ang 1989 ay kumakatawan sa gitnang palatandaan ng talatang apatnapu, at kumakatawan ito sa paghihimagsik na sinasagisag ng ikalabintatlong titik. Ang talatang apatnapu ay nagtataglay ng tatak ng "katotohanan."

Ang talatang apatnapu ay may mga hari sa hilagaan at sa timugan na iba ang pagkakakilanlan sa kasaysayang nasa wakas ng talata. Kabilang din dito ang Estados Unidos, na, ayon kay Juan, ay ang bulaang propeta na nakikipagtulungan sa dragon at sa halimaw upang akayin ang sanlibutan tungo sa Armagedon. Ang hari sa timugan sa talatang apatnapu ay ang dragon, ang hari sa hilagaan ay ang halimaw; ang mga karwahe, mga sasakyang-dagat, at mga mangangabayo ay ang bulaang propeta. Ang katuparan ng talatang apatnapu noong 1989 ay isang mahalagang katangiing propetiko sa pag-unawa sa mga talatang labing-isa hanggang labing-lima. Kung hindi ka tama hinggil sa 1989, hindi ka lohikal na maaaring maging tama tungkol sa kasaysayang kinapapalooban natin ngayon.

Mula noong 1989 hanggang sa batas ng Linggo, tatlong digmaang kinatawan para sa Papado ang inilalarawan sa mga talatang ika-sampu hanggang ika-labinlima. Ang mga talatang ito ay dapat

ituring na iisang tuloy-tuloy na kasaysayan, sapagkat ang gayunding "Antiochus Magnus" ay matatagpuan sa tatlong labanan na kinakatawan sa historikal na katuparan ng mga talatang ika-sampu hanggang ika-labinlima.

Ang tatlong labanan ay bumubuo ng iisang linyang propetiko, sapagkat si Antiochus Magnus ay nasa bawat isa sa tatlong labanan. Ang talatang sampu, at Isaias 8:8, ay nagbibigay ng dalawang saksi sa katuparan ng talatang apatnapu noong 1989. Ang talatang apatnapu ang punto ng sanggunian sa talatang sampu at sa Isaias 8:8. Ang "mga karwahe, mga barko at mga mangangabayo" ay kumakatawan sa dalawang sungay ng hayop na mula sa lupa sa ikalabintatlong kabanata ng Apocalipsis. Sa wakas, kapag ang Estados Unidos ay "nagsasalita na gaya ng dragon" ang dalawang sungay ay hindi na Republikanismo at Protestantismo. Sa panahong iyon, ang tinatawag na mga Protestante ay makikipag-isa sa Katolisismo, at ang Republikang Konstitusyonal ay mababago tungo sa isang diktadura. Sa panahong iyon ang dalawang sungay ng hayop na mula sa lupa ay magiging lakas pang-ekonomiya at lakas pangmilitar. Sa ikalabintatlong kabanata ng Apocalipsis, pinipilit ng Estados Unidos ang sanlibutan na tanggapin ang tanda ng hayop upang makabili at makapagbili, at gayundin sa ilalim ng banta ng kamatayan. Ang dalawang sungay na iyon ay ang "mga barko" ni Daniel na kumakatawan sa kapangyarihang pang-ekonomiya at ang kanyang "mga mangangabayo at mga karwahe" na kumakatawan sa lakas pangmilitar.

Ipinagtitibay ng 1989 na, sa paglalapat ng makasaysayang katuparan ng mga labanan sa Raphia at Panium sa mga talatang labing-isa hanggang labinlima, ang gayunding maka-propetikong metodolohiya na ginamit upang maunawaan ang 1989 at ang pagbagsak ng Unyong Sobyet ay dapat gamitin, sapagkat si Antiochus Magnus ay nasa lahat ng tatlong labanan na kinakatawan sa mga talatang sampu hanggang labinlima. Kinakatawan ni Antiochus ang kapangyarihan ng mga karo, mga sasakyang-dagat at mga mangangabayo, na noong 1989 ay si Ronald Reagan, ang una sa walong pangulo, na ang huli ay siya ring ikaanim at ngayo'y ang ikawalo na sa pito.

Ayon sa Isaias 23, ang kapangyarihang papal (ang patutot na nakikiapid sa mga hari sa lupa) ay magiging nakatago sa panahon ng paghahari ng Estados Unidos bilang ikaanim na kaharian sa propesiya ng Bibliya. Noong 1989, ang Estados Unidos, na tinipuhan ni Antiochus Magnus, ang naging kapangyarihang kinatawan ng kapapahan sa pakikidigma nito laban sa halimaw ng ateismo na nagdulot sa kapapahan ng nakamamatay na sugat noong 1798.

Ang tatlong labanan sa mga talatang sampu hanggang labinlima ay kumakatawan sa pakikidigma sa pagitan ng hari ng hilaga, na, bilang ang nakatagong patutot ng Tiro, ay gumagamit ng mga kapangyarihang kinatawan habang siya'y kumikilos tungo sa pagpapanumbalik ng kaniyang kapangyarihan at sa pagkatalo ng hari ng ateismo—ang hari ng timog. Ang makasaysayang katuparan ng tatlong labanan sa mga talatang sampu hanggang labinlima ay nagtuturo sa atin na sa una at huling labanan ay nagwagi si Antiochus Magnus, ngunit sa gitnang labanan ay natalo siya. Ang mga katangiang propetiko ng 1989—ang mga taon ni Ronald Reagan—kasama si Papa Juan Pablo II at ang pagbagsak ng Unyong Sobyet, ay magkakaroon ng katapat sa panghuli sa tatlong labanan, sapagkat ang mga talatang ito ang siyang nabubuksan bago magsara ang probasyon. Gaya ng nabuksan ang talatang apatnapu noong 1798 at muli noong 1989, ang talatang iyon ay nabuksan sa wakas, simula noong Hulyo 2023.

Ang Pahayag ni Jesucristo ay inaalisan ng tatak bago pa man magsara ang probasyon, at kabilang dito ang pangunahing katotohanan na si Jesus ang Una at ang Huli, at bilang gayon ay lagi Niyang inilalarawan ang wakas sa pamamagitan ng pasimula. Nagsasara ang probasyon para sa Adventismo sa batas ng Linggo, at bago mismo ang pagsasara ng probasyon ay inaalisan ng tatak ang Pahayag ni Jesucristo. Ang mensaheng nagwawakas sa saradong pintuan ng batas ng Linggo ay ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, na nagdala sa saradong pintuan noong Oktubre 22, 1844 sa kasaysayan ng mga Millerita. Ang pag-alis ng tatak noong 1798 sa pasimula ng talatang apatnapu, na siyang pasimula rin ng Estados Unidos bilang ikaanim na kaharian ng hula sa Biblia, ay naging tipo ng pag-alis ng tatak noong 1989 sa kalagitnaan ng talatang apatnapu at ng pagsisimula ng unti-unting pagwawakas ng Estados Unidos. Ang pag-alis ng tatak noong 1798 na naging tipo ng 1989 ay kumakatawan sa dalawang saksi sa pag-alis ng tatak ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi noong 2023. Ang linya, na may tatlong panandang-daan na 1798, 1989 at 2023, ay tumutukoy sa gawaing panloob ng pagdadalisay sa sampung dalaga at sa panlabas na linya ng ikaanim na kaharian ng hula sa Biblia.

Ang labanan na inilatag sa talatang labing-isa, na natupad sa Labanan sa Raphia nang magapi si Antiochus ni Ptolemy, ay kumakatawan sa isang pagkatalo ng kapangyarihang kinatawan ng kapapahan, na, sa kasalukuyang labang ito, ay ang mga Nazi ng Ukraine na kaisa ng mga makaglobalistang bansa sa Kanlurang Europa na bumubuo sa EU at NATO, at mahigpit na kahanay ng mga pampolitika at pang-ekonomiyang globalista ng Nagkakaisang Bansa. Kung si Antiochus Magnus ay nasa tatlong labanan at kumakatawan sa kapangyarihang kinatawan ng kapapahan laban sa hari ng timog, paano ito magiging Estados Unidos noong 1989, pagkatapos ay ang mga Ukranyano na inilalarawan ng Labanan sa Raphia, at pagkatapos ay ang Estados Unidos muli sa Labanan sa Panium? Ang talatang sampu ang susi sa mga talatang labing-isa hanggang labinlima, sapagkat ang katuparan nito noong 1989 ay nagbibigay ng isang paglalarawan ng mga propetikong katangian ng una sa tatlong digmaang proxy. Ano ang propetikong katuwiran para sa pagtukoy kay Antiochus bilang kapangyarihang kinatawan ng kapapahan, habang hindi inilalapat ang Estados Unidos sa bawat isa sa tatlong labanan?

Sa kasaysayan ng digmaan sa Ukrayna, na sa pananagisag ay kinakatawan ng Labanan sa Raphia, ginamit ng Estados Unidos ang mga Nazi ng Ukrayna bilang kanilang puwersang kinatawan, sa mismong kasaysayan ding iyon kung saan ang Estados Unidos ay bumubuo ng isang larawan ng Kapapahan, ang kapangyarihang palagi at tanging gumagamit ng mga puwersang kinatawan upang gawin ang kaniyang maruruming gawain.

Upang sagutin ang tanong hinggil sa mga kapangyarihang proxy sa mga talatang sampu hanggang labinlima ay kinasasangkutan ng isang propetikong pag-aaral ng mga katangian ni Antiochus bilang sagisag. Ang mga Digmaan ng mga Diadochi ay isang serye ng mga tunggalian mula 323–281 BK sa pagitan ng mga Diadochi (Griyego para sa “mga kahalili”), ang mga heneral at mga kahalili ni Alexander the Great, na nakipaglaban para sa pamamahala ng kaniyang napakalawak na imperyo matapos ang kaniyang kamatayan noong 323 BK. Ang unang Antiochus ay si Antiochus I Soter, ang anak ni Seleucus I Nicator, isa sa mga Diadochi (mga kahalili) ni Alexander, na siyang nagtatag ng Imperyong Seleucid.

Ang pangalang Antiochus ay maaaring maunawaang nangangahulugang isang tumitindig bilang kahalili, upang sumuporta. Si Antiochus ay sagisag ng Roma, at ang Roma ng Papado ay ang antikristo, na nagtataglay ng kahalintulad na simbolismo gaya ng kay Antiochus. Bilang pangalan, kumakatawan si Antiochus sa anak ng nagtatag ng Imperyong Seleucid, at sa ganitong diwa, humalili si Antiochus sa kanyang ama; tumayo siya bilang kanyang kinatawan. Tinutukoy ni Sister White kapuwa si Satanas at ang Papa bilang ang antikristo, at sinasabi na ang Papa ay kinatawan ni Satanas sa lupa. Naging tanyag itong pangalang dinastiko sa Imperyong Seleucid, bahagyang dahil sa kaugnayan nito kay Antiochus I Soter at sa lungsod ng Antioch, na ipinangalan alinman sa ama o anak ni Seleucus I. Ang Papa ang kinatawan ni Satanas, at sa paraang simboliko, ang pangalang Antiochus ay kumakatawan sa isang kinatawan para sa kanyang ama, ang nagtatag ng kahariang hilaga na nagtakda ng kabisera nito sa Babilonya.

Pagkamatay ni Alexander the Great noong 323 BK, ang kaniyang imperyo ay nagkawatak-watak sa mga Diadochi (mga kahalili). Sa Paghahati sa Babilonia (323 BK), si Seleucus ay unang hinirang bilang kumandante ng Companion cavalry (isang prestihiyosong tungkuling militar) sa ilalim ni Perdicas, ang rehente ng imperyo ni Alexander. Pagsapit ng 321 BK, si Seleucus ay hinirang na satrapa (gubernur) ng Babilonia sa panahon ng Paghahati sa Triparadisus, kasunod ng pagkamatay ni Perdicas at ng karagdang mga negosasyon sa pagitan ng mga Diadochi. Noong 316 BK, si Antigonus I Monophthalmus, isa pang Diadoch, ay pinilit si Seleucus na tumakas mula sa Babilonia dahil sa lumalakas na kapangyarihan ni Antigonus. Humanap si Seleucus ng kanlungan kay Ptolemy I Soter sa Ehipto. Noong 312 BK, nagbalik si Seleucus sa Babilonia kasama ang isang maliit na puwersang ibinigay ni Ptolemy. Tinalo niya ang mga puwersa ni Antigonus at muling nabawi ang Babilonia, na nagtatakda ng pagkakatatag ng kaniyang sentro ng kapangyarihan. Ang pangyayaring ito ay madalas na itinuturing na pagkakatatag ng Imperyong Seleucid, na may 312 BK bilang pasimula ng Panahong Seleucid sa makasaysayang pagtutuos ng panahon.

Ang pangalang Seleucus ay hinango sa Griyego at nagbubuhay sa salitang-ugat na selas (σέλας), na nangangahulugang "liwanag," "kaniingningan," o "liyab." Ang pangalan ay nagpapahiwatig ng kaniingningan o pagliliwanag, na angkop sa isang bantog na pigura tulad ni Seleucus I Nicator, ang nagtatag ng Imperyong Seleucid at sumasagisag sa ama na naging tagapagdala ng liwanag sa kalangitan.

Upang masiguro ang mga pakinabang at karangalang makamundo, ang iglesia ay naakay na hanapin ang pabor at suporta ng mga dakila sa lupa; at, yamang sa gayo'y itinakwil niya si Cristo, siya'y napahinuhod na ipagkaloob ang kaniyang katapatan sa kinatawan ni Satanas—ang Obispo ng Roma. *The Great Controversy*, 50.

Si Antiochus Magnus ay kumakatawan sa kapangyarihang kinatawan ng Papado, tulad ng Papa na kumakatawan sa kapangyarihang kinatawan ni Satanas. Ang simbolismo ni Antiochus ay nagpapahintulot ng magkakaibang kapangyarihang kinatawan, kung paanong nagkaroon ng maraming Papa. Si Reagan ang kinatawan noong 1989, ang Ukraine ay naging kinatawan ng Estados Unidos noong 2014, at si Trump ang kinatawan sa Labanan sa Panium. Si Reagan ang una, si Trump ang huli, at si Zelenskyy ang paghihimagsik sa gitna.

